

være forbundet dermed, staar ikke i noget som helst Forhold til den Risiko, der er forbundet med ikke at erhverve dem.

Simonsen: Det er Nr. 14 i Betænkningen, der foranlediger mig til at sige et Par Ord. Det meddeles her, at der mellem Udvalget og den højtærede Minister har været afholdt et Samraad angaaende Udvidelse og Ombygning af Aarhus Personbanegaard, og mere findes der ikke i Betænkningen angaaende denne Sag, hvad altsaa vil sige, at der ikke er paatænkt nogen Forandring. Det beklager jeg i meget høj Grad, hvad man let vil kunne forstaa efter mine Udtalelser ved første Behandling, og efter hvad der senere er sket, idet nemlig en Deputation fra Aarhus Byraad har henvendt sig til den højtærede Minister og Finansudvalget for at forestille dem, hvilken Ulykke det var for Aarhus By, at man saaledes forhalede Arbejdet paa den nye Personbanegaard. Det har altsaa ikke virket. Jeg tager neppe fejl i, at naar Samraadet ikke har ført til noget, er Grunden den, at den højtærede Trafikminister har afgjort modsat sig at forhøje den foreslaaede Bevilling paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Arbejdet. Det er, som jeg allerede har sagt, en fuldstændig bagvendt Vej at gaa, naar man, efterhaanden som Arbejdet skrider frem, gaar nedad med Bevillingerne. For næste Aar foreslaas der kun $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., medens der i Aar er bevilget 1 Mill. Kr. og i Fjor var bevilget 2 Mill. Kr. Der er i alt bevilget 16 420 000 Kr. til Banegaardsanlægget. I de 5 Aar, der er forløbet, siden Arbejdet blev paabegyndt, er der kun brugt 2 800 000 Kr. Der har dog Aar for Aar været opført godt $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men det blev i Efteraaret oplyst af den højtærede Minister, at der af det Beløb, der var bevilget for 1921—22, var $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. der ikke var brugt, og denne $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. tænkte man saa paa at bruge sammen med den foreslaaede $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til næste Aar.

Det er meget mørke Udsigter, der rummes heri for Aarhus By og for Resten ogsaa for det store Opland, der søger Aarhus, thi det viser sig, at Forholdene vanskeliggøres og forværres, efterhaanden som Arbejdet skrider frem. Jorddyngerne bliver større og Skraaningerne vanskeligere at passere, efterhaanden som der fyldes paa. Nu er man naaet saa vidt, at Arbejdet netop kunde forceres, nu kunde der sættes Kraft paa, idet Sporvejslinien gennem Ryesgade er blevet forlagt til en ny Gade over den saakaldte gamle Kirkegaard, og

nu er der fri Plads til at fuldende Opfyldningen ned over Ryesgade og Fredensgade. Men ikke desto mindre gaar man nedad med Bevillingen. Den Gang man fastslog Banegaardens Beliggenhed og vedtog, at Personbanegaarden skulde blive, hvor den var, var man meget omhyggelig for de næringsdrivende i Ryesgade. Det gik aldeles ikke an, hævdede Rigsdagsflertallet, at lægge Banegaarden ned i Mølleengen, for det vilde paaføre de næringsdrivende og handlende og Grundejerne i Ryesgade et mægtigt Tab, og det var urigtigt. Men nu er det indrettet saaledes, som jeg nævnte, at Sporvejen gaar helt udenom Ryesgade, og Trafikken gaar samme Vej, det er ikke nødvendigt nu at komme ned over Ryesgade fra Frederiksbjerg. Det er en Selvfølge, at den Situation er meget ubehagelig for de næringsdrivende i Ryesgade, og endnu ubehageligere bliver Udsigten til, at denne Tilstand kan komme til at vare i aarevis, fordi man gaar alt for langsomt frem med Arbejdet. Hvis der virkelig var noget i Talen dengang om, at Ryesgades Grundejere og Næringsdrivende endelig ikke maatte forulempes mere end højst nødvendigt, at der maatte paaføres dem det mindst mulige Tab, saa er her en Lejlighed, hvor man kan vise, at Ordene var andet end kønne Talemaader, saa kan man ordne Forholdene saaledes, at Ryesgades Grundejere og Beboere og næringsdrivende kan blive fritage for et Tab adskillige Aar længere, end der nu er Udsigt til. Men man synes ikke nu at nære saa stor Omhu for disse Beboere.

Den Stilling, Regeringen og Finansudvalgets Flertal har taget i denne Sag, har været en mægtig Skuffelse ogsaa for de konservative Borgere og Vælgere i Aarhus. Jeg tør sige, at de havde ventet sig betydelig mere Forstaaelse af deres Interesser i denne Sag og af Nødvendigheden af en hurtig Gennemførelse af Personbanegaardens Ombygning hos deres konservative Repræsentanter i Rigsdagen. At disse har stillet sig saa lunkent og uforstaaende og vist en saadan Mangel paa Interesse for hurtig Fremme af Arbejdet, at der ikke har været nogen Mulighed for at faa dette Krav igennem, har vakt meget stor Forbavselse, tør jeg godt sige, overalt i Byen.

Ogsaa af Hensyn til den enorme ekstraordinære Arbejdsløshed er det beklageligt, at man ikke her sætter Kraft ind paa et Arbejde, der ligger lige til, og som er saa presserende. Lige efter Jul var der i Aarhus officieot 4500 arbejdsløse, og dette